

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/607/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611203790
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1611203790.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: O. O. Z., N. A. A. Č. XX, F., zastúpenej JUDr. Jánom Vlkom, advokátom, so sídlom Jasovská č. 19, Bratislava proti žalovanému: S. P., N. Z.É. Č. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 28.04.2014, č.k. 27C/186/2011-278, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r
a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal majetkové právo strán tvoriace súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že žalobkyňu zaviazal splatiť úver na podklade zmluvy o kontokorentnom úvere, uzavretej medzi žalobkyňou a Z. Z. V.Z., Z. Z.W. N., Z. O. Č. X, W. XX.XX.XXXX, Č.Ú.. XXXXXXXXXXX/XXXX a na podklade Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 03.12.2004 uzavretej medzi žalovaným a Z. Z. V.Z., N.. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni polovicu dlhu nachádzajúceho sa na predmetnom účte, t.j. sumu 675,66 eur a sumu 757,05 eur titulom zaplatených úrokov z tohto účtu, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni aj žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu, každému v sume 24,- eur na účet súdu. Žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- eur na účet súdu a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4, § 150 Obč. zákonníka, keď vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 5C/94/2008-28 zo dňa 22.04.2008, právoplatným dňa 26.05.2008. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak v priebehu konania z dôvodu uzavretia dohody so žalovaným dňa 08.06.2012 zobrala žalobu čiastočne späť, s ktorým späťvzatím žalovaný súhlasil, a preto súd uznesením č. k. 27C/186/2011-241 zo dňa 06.12.2012 v časti vyporiadania hnutelného a nehnuteľného majetku konanie zastavil. Predmetom vyporiadania zostalo už len pasívum, a to dlh pochádzajúci z nevyplateného kontokorentného úveru, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej medzi Z. Z. V.Z. a žalobkyňou ako dlžníkom zo dňa 10.03.2004 dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 03.12.2004 žalovaný pristúpil k tejto zmluve ako spoludlžník. Pri vyporiadaní dlhu vychádzal z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, a tiež z toho, že finančné prostriedky z úveru boli použité v záujme oboch strán, v tom čase ešte manželov. Keďže predmetný dlh vznikol za trvania manželstva, strany ho počas manželstva splácali spoločne zo spoločných prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva a prostriedky vyčerpané z úveru boli použité pre potreby oboch strán, považoval za spravodlivé, aby sa na úhrade predmetného dlhu, ako aj úrokov z neho plynúcich podieľali strany pomerne, každý v jednej polovici. Rozhodol preto, že žalobkyňa sa zaväzuje splatiť predmetný úver, žalovaný je povinný zaplatiť jej polovicu dlhu nachádzajúceho sa na predmetnom účte, t. j. sumu 675,66 eur a sumu 757,05 eur titulom zaplatených úrokov z predmetného účtu. Uviedol, že suma 757,05 eur predstavuje polovicu zaplatených úrokov z účtu, žalobkyňa na úrokoch z účtu uhradila sumu celkom v

sume 1.514,10 eur, ktorú skutočnosť mal preukázanú z výpisov z účtov a z potvrdení o uhradení platieb, ktoré sú súčasťou spisu. V súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku, určil žalovanému s prihliadnutím na jeho situáciu dlhšiu lehotu na plnenie, a to pokiaľ ide o sumu 675,66 eur lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku a pokiaľ ide 757,05 eur mu určil lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 142 O.s.p. a o trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. Strany zaviazal zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 2 ods. 1 písm. c/ a odsek 3 zák. č. 71/1992 Zb.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, namietal jeho nesprávnosť v časti, v ktorej mu uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi polovicu dlhu v sume 675,66 eur a sumu 757,05 eur titulom zaplatených úrokov z účtu Č.. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, S. S. Z. Z. V..Z.. a žiadal v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že rozhodujúcou skutočnosťou je podľa jeho názoru výška dlhu, ktorý bol splatený po rozvoде manželov, teda po dátume 16.05.2008. Po termíne rozvođu bol splatený dlh spolu v sume 3.801,835 eur, v tejto sume je súčet istiny aj úroku. Úrok z omeškania nie je samostatnou pohľadávkou, a preto je potrebné počítať spolu istinu a úrok. Uviedol, že po rozvođe manželstva bol dlh, t.j. istina aj úrok splatený žalovaným v sume 2.589,225 eur a žalobkyňou v sume 1.212,61 eur. Z uvedeného vyplýva, že po rozvođe splatil vyššiu sumu ako žalobkyňa, a preto nie je dôvod, aby bol zaviazaný k plateniu úrokov. Tieto skutočnosti sú preukázané výpismi z účtu peňažného ústavu, ktoré predložil na pojednávaní a vo fotokópii zaslal súdu.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že predmetom konania bol dlh vzniknutý prečerpaním sumy kontokorentného účtu č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX do výšky 40.000 Sk. Uvedená suma sa nesplácala, plynuli z nej úroky, ktoré spláca sama a taktiež sa žalovaný mylne domnieva, že ide o súčet istiny a úrokov z omeškania. V odvolaní sa žalovaný zaoberá predmetnou vecou poskytnutého úveru na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX z 21.04.2006 v sume 150.000 Sk, ktorý bol splácaný oboma stranami po dobu 60 mesiacov, ale jej splátky vo výpočtoch neuviedol a výška splátky predstavovala 3.211 Sk, v ktorej je obsiahnutá splátka úveru a úroková sadzba. Tento úver bol splatený 13.04.2011 a nebol predmetom konania. Rozsudkom bolo rozhodnuté o dlhu, ktorý vznikol z kontokorentného účtu, ktorý si žalovaný zamieňa s uvedeným dlhom. Žiadala však v rámci rozhodnutia o odvolaní žalovaného zaviazat' obe strany splatiť dlh vo výške polovice priamo Z.U. Z.. Poukázala aj na to, že žalovaný poukazuje na sumy, ktoré vkladal, ale neuviedol, že z daného účtu presúval peniaze na účty mimo Z., ktoré ona nepozná a nič o nich nevie a ďalej poukázala na to, že úroky z dlhu kontokorentného účtu č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX sa splácajú povinne každý mesiac, takže suma, ktorú uviedla na pojednávaní opäť vzrástla o 78 eur.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že k spoločnému účtu č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX bol zriadený povolený debetný limit - k prípadnému prekrenutiu nedostatku finančných prostriedkov. Z daného účtu sa splácal spotrebný spoločný úver, ktorého prostriedky sa použili na kúpu stav. materiálu, inšt. mat., zariadenia domácnosti, bicykla, rebríkov, kanalizácie, atď., ktoré veci zostali v užívaní žalobkyne. Povinnosťou žalobkyne bolo splácať tento úver rovnako ako on, avšak túto povinnosť si neplnila. Poukázal na výpisy o vkladoch po rozvođe, z ktorých vyplýva rozdiel v jeho prospech v sume 1.575,63 eur. Keďže sa z účtu sťahovali sumy na spotrebný úver, sporiteľňa tieto čiastky automaticky sťahovala z kontokorentu, a teda debet vznikol len z dôvodu nesplnenia si povinnosti žalobkyne splácať rovnako ako on. Ak by si hneď po rozvođe plnila svoju povinnosť, nemuselo dôjsť k čerpaniu kontokorentu, a teda k vzniku mínusového zostatku.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol vyporiadaný nadobudnutý huteľný a nehnuteľný majetok a v tej dobe zostali neukončené dva úvery. Úver č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX na sumu 150.000 Sk, ktorý bol uzatvorený dňa 20.04.2006 výlučne za účelom kúpy novinového stánku pre podnikateľskú činnosť žalovaného. Tento dlh bol ukončený 27.04.2011 a nie je predmetom spolu. Úver č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX bol uzatvorený 15.04.2002 taktiež na jej meno, na tento účet prijali kontokorentný úver s možnosťou jeho čerpania do výšky 40.000.- Sk a tento účet je predmetom sporu. S účtom výlučne hospodáril žalovaný, ona doň nezasahovala, pretože ho považovala za jeho podnikateľský účet. V čase rozvođu bol tento účet v mínuse 39.096,39 Sk, ktorý sa podľa jej názoru nesplácal. Do konca roka 2010 žalovaný ešte s týmto účtom nakladal, pričom zostávajúca suma bola 1.464,06 eur. Napriek tomu, že tvrdí, že peniaze z tohto účtu nepresúval, dňa 13. 12. 2010 vložil 55 eur

a 29.12.2010 dal jednorazový príkaz na úhradu 177.- eur a takýchto transakcií je na účte niekoľko. Na tento účet platila už v roku 2009 a 2010, vždy keď ju vyzvala Slovenská Z.L.. Spolu je to suma 1.770 eur. Vzniknuté úroky, ktoré sú súčasťou dlhu, platil od roku 2011 pravidelne každý mesiac cca 25 eur. Nie je teda pravdou, že dlh nespláca. Podľa jej názoru, peniaze, ktoré splatil žalovaný, patria do iného úveru. Žiadala preto, aby súd zaviazal obe strany splatením dlhu, a to každého jednou polovicou a taktiež žiadala zaviazat' žalovaného, aby jej vyplatil polovicu ňou zaplatených úrokov až doposiaľ.

6. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods.1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) účinného od 01. 07. 2016; preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, keď od rozhodnutia o výrokoch napadnutých odvolaním žalovaného závisí aj výrok, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť splatiť úver (§ 379 písm. a/ C.s.p.); v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny.

7. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak v priebehu konania žalobu zobrala čiastočne späť, a to v časti vyporiadania hnutel'ného a nehnuteľného majetku z dôvodu, že medzi stranami došlo k vyporiadaniu tohto bezpodielového spoluvlastníctva k hnutel'nému a nehnuteľnému majetku dohodou strán. V tejto časti súd prvej inštancie zastavil konanie uznesením č.k. 27C/186/2011 zo dňa 06.12.2012. Predmetom konania zostal dlh vzniknutý počas manželstva na kontokorentnom úvere na základe zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a Z. Z. a.s. dňa 10.03.2004, ku ktorej žalovaný pristúpil dohodou o pristúpení k záväzkom zo dňa 03.12.2004. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13.06.2012 uviedla, že tento dlh nebol splatený a žiadala aby súd zaviazal každú zo strán uhradiť polovicu dlhu. Správne preto súd prvej inštancie v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že záväzok strán z tohto úveru, vzniknutý za trvania manželstva, ktorý nebol splnený, sa stal predmetom vyporiadania. Správne tiež súd prvej inštancie vychádzal z rovnosti podielov oboch manželov, keď neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by v zmysle ustálenej súdnej praxe odôvodňovali určenie iných podielov strán. Ďalej súd prvej inštancie vychádzal z toho, že finančné prostriedky z úveru boli použité v záujme oboch strán, v tom čase manželov, dlh splácali strany spoločne zo spoločných prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva počas manželstva, a preto považoval za spravodlivé, aby sa na splatení predmetného dlhu spolu s úrokmi podieľali strany pomerne, a to každý v jednej polovici. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nie je zrejmé na základe akých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že predmetný dlh strany splácali spoločne počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva a taktiež z odôvodnenia nie je zrejmé, či predmetný úver bol splácaný aj po právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov dňom 26.05.2008 do rozhodnutia predmetnej veci súdom prvej inštancie dňa 28.04.2014, prípadne ktorá zo strán predmetný úver splácala a z akých finančných prostriedkov. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.06.2012 oznámil súdu, že súhlasil s uzavretím dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov k nehnuteľnosti v Rohožníku a zároveň oznámil, že nesúhlasí s dodatočným doplácením na účet, ktorý mali spoločný a bola tam nejaká pôžička, ktorá aj podľa jeho tvrdení bola použitá na spoločné účely a zároveň uviedol, že túto pôžičku splácal aj po rozvode až do konca roka 2010, uviedol, že na účet prispieval a nevyberal z neho. Za túto dobu vložil na účet 49.200 Sk a 1.537 eur a v prílohe vyjadrenia predložil výpisy zo Z. Z. za roky 2008 - 2011. Súd prvej inštancie sa však s uvedenými námietkami a taktiež s predloženými listinnými dôkazmi nezaoberal a s jeho tvrdeniami sa v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal. Ďalej z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie výzvou zo dňa 23.07.2012 vyzval žalovaného, aby oznámil, či súhlasí s čiastočným zastavením konania a zároveň, aby sa vyjadril k dlhu z kontokorentného úveru, a to koľko z neho uhradil, kedy, atď., na ktorú výzvu žalovaný odpovedal mailom zo dňa 23.08.2012, v ktorom uviedol, že súhlasí so zastavením konania v časti nehnuteľného a hnutel'ného majetku a vyjadril sa okrem iného aj k úveru, ktorý bol stranám poskytnutý ako spoločný úver v roku 2004, na splatenie ktorého si podľa jeho tvrdení požičal od Z. U. sumu 100.000 Sk, ktorú jej riadne splatil. Ďalej uviedol, že tretí úver, a to na kúpu nového stánku v F., ktorý im bol poskytnutý dňa 21.04. 2006 na sumu 150.000 Sk splácal od apríla 2006 po 3.211 Sk a tento úver splácal naďalej aj v roku 2007, i keď sa oddelil od spoločnej domácnosti s manželkou. Zároveň uviedol prehľad konkrétnych splátok z roku 2008, 2009 a 2010. S uvedenými námietkami žalovaného a predloženými listinnými dôkazmi sa súd prvej inštancie nezaoberal, a ani sa s uvedenými skutočnosťami v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa uhradila na úrokoch z účtu celkom sumu 1.514,10 eur, avšak neskúmal, či bol

predmetný úver splácaný aj po zániku manželstva strán, akou stranou a v akej výške napriek tomu, že žalovaný tvrdil, že predmetný úver splácal aj po zániku manželstva strán.

8. Zásady, podľa ktorých sa vykoná vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po jeho zániku upravuje ust. § 150 Obč. zákonníka. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovala ku dňu jeho zániku. Základnou zásadou, z ktorej sa pri vyporiadaní vychádza, je zásada rovnosti podielov manželov, pričom v rámci vyporiadania musí súd prihliadnuť aj na to, čo bolo zo spoločného majetku manželov vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov a na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok vlastné prostriedky, ktoré boli predmetom jeho výlučného vlastníctva, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov opäť do jeho výlučného vlastníctva, avšak v tomto prípade na vynaloženie týchto prostriedkov prihliada iba na návrh tohto oprávneného manžela. Platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, podieľajú sa aj na spoločných dlhoch a pohľadávkach, ktoré vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súvislosti s ich spotrebným majetkovým spoločenstvom. V zmysle ustálenej súdnej praxe, ak bol spoločný dlh strán splatený až po zániku ich BSM, potom v prípade, že bol splatený pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní, žiadnej zo strán sa na zaplatenie neprikazuje, a to v súlade so zásadou, že možno prikázať len existujúci majetok. Ak sa však niektorý z manželov po rozvoze manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu v zmysle § 149 ods. 2 vety 2 Obč. zákonníka. Táto skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú sumu druhému na vyrovnanie ich podielov.

9. Uvedenými zásadami platnými pre vysporiadanie BSM sa súd prvej inštancie v prejednávanej veci dostatočne neriadil, keď neskúmal v akom rozsahu sa ktorý z bývalých manželov podieľal na splácaní predmetného dlhu, a to nielen istiny, ale aj úrokov a s tvrdeniami žalovaného, že aj po rozvoze manželstva dlh splácal, ako aj s predloženými listinnými dôkazmi, sa nezaoberal.

10. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces podľa článku 46, ods. 1 Ústavy SR a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, výstižne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo - relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nároku a obranou proti takémuto uplatňovanému nároku. Rozhodnutie súdu, ako orgánu verejnej moci, nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strán sporu, avšak vo všetkých svojich častiach musí zodpovedať zákonným požiadavkám, ktoré vymedzujú obligatórne náležitosti, odôvodnenia rozsudku, významné z hľadiska kontroly správnosti rozhodnutia a postupu súdu pri jeho vydávaní, resp. z hľadiska preskúmateľnosti zákonnosti, opodstatnenosti a spravodlivosti jeho výroku.

11. Povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodňovať z hľadiska zákonom stanovených obligatórnych náležitostí je tak súčasťou práva na riadny a spravodlivý proces vylučujúci ľubovôľu súdu pri rozhodovaní a zakladajúci dôveru a presvedčenie strán sporu, že súd sa ich vecou dostatočne náležite zaoberal z hľadiska všetkých nimi tvrdných rozhodujúcich skutočností. Dodržanie zákonných náležitostí pri formulovaní odôvodnení rozhodnutia predpokladá, že z neho bude vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, a že sa v ňom súd adekvátne, čo do myšlienkových postupov racionálne logickým spôsobom vysporiada so všetkými dôkazmi, ako aj skutočnosťami, ktoré inak v konaní vyšli najavo a tiež aj s argumentačnými tvrdeniami strán sporu, na ktorých spočívajú ich námietky a je založená ich obrana, pokiaľ majú vzťah k prejednávanej veci. Porušenie práva strany sporu na riadne odôvodnenie rozsudku znamená upretie jej práv dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom a súčasne sa jej odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti nemu v rámci riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Pokiaľ z odôvodnenia rozhodnutia dostatočne jeho výrok nevyplýva, teda nedostatok dôvodov nedáva spoľahlivý podklad pre tento výrok, odvolací súd bez ďalšieho takéto rozhodnutie zruší, hoci by sa aj výrok ukázal správny pri náležitom odôvodnení, neprináleží totiž odvolaciemu súdu svojim rozhodnutím odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nahrádzať.

12. Vzhľadom na absenciu vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie, ako aj dostatočného vysvetlenia myšlienkového postupu (úvah) súdu prvej inštancie z hľadiska skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel pri riešení otázky majúcej pre posúdenie veci rozhodujúci

význam, a to v akom rozsahu sa ktorý z bývalých manželov podieľal na splácaní predmetného dlhu, pozostávajúceho z istiny a úrokov z omeškania, po rozvode manželstva, a tiež vzhľadom na nevysporiadanie sa s námietkami žalovaného, je jeho rozsudok nedostatočne odôvodnený (nepreskúmateľný), pretože nespĺňa zákonné náležitosti odôvodnenia, a je tak v rozpore s ust. § 157 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016 a z neho vyplývajúcej požiadavky preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí.

13. S poukazom na tento nesprávny procesný postup, spočívajúci v nedostatočnom a nepresvedčivom odôvodnení napadnutého rozsudku, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uplatňovať procesné právo na riadne odôvodnenie rozsudku, keď mu uprel právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, a tým aj možnosť v odvolacom konaní náležite skutkovo a právne argumentovať proti jeho záverom z hľadiska dôvodov, pre ktoré žalobe vyhovel, a to do tej miery, že tým porušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by však za tohto stavu veci v celom rozsahu nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by bolo stranám sporu odoprené právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel právnym posúdením skutkových zistení z hľadiska tých rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné na rozdiel od súdu prvej inštancie, ktorý sa nimi buď vôbec dostatočne náležite nezaoberal, alebo opomenul zaoberať. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je rovnako súčasťou práva na súdnu ochranu spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania je možné učiniť zadosť iba kasačným rozhodnutím a z toho dôvodu nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 C.s.p. na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie zistí, či predmetný dlh strán doposiaľ nebol splatený, vykonané dôkazy vyhodnotí v súlade s ust. § 191 C.s.p., vysporiada sa so všetkými skutočnosťami rozhodujúcimi pre rozhodnutie vo veci, ako aj s námietkami oboch strán a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

15. O náhrade trov rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 C.s.p.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 Cs.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).